

V dobách našich prvních soutěžních vystoupení jsme si příliš hlavu nelámali s tím, co budeme na soutěžích hrát, a hráli jsme vždy to, co jsme uměli nejlíp. Po čase jsme zjistili, že i tři soutěžní písničky je třeba vhodně dramaturgicky sestavit a podrobná příprava a analýza je na místě.

Nejprve si vždy položíme otázku: "Co můžeme zahrát z našeho repertoáru, aby to pokud možno nesplývalo s písněmi ostatních kapel?". Písničky vybíráme vždy rychlé, neboť, jak praxe ukázala, téměř všichni vybírají písničky pomalé. Do programu zařazujeme alespoň jednu s textem, o kterém si myslíme, že je fakt dobrý, a jednu písničku s textem neobvyklého tématu, to aby si nás porota v té záplavě kapel pamatovala. Závěr necháme vždy vygradovat největší novou vypalovačkou, jakou zrovna máme a s níž jsme ještě nesoutěžili. Asi jsme to trochu přehnali s rock and rollem na letošní Trampské portě, což zřejmě trempíci nerozchodili, načež v následujícím Portýru se objevilo cosi o nevhodném materiálu a článek končil větou: "Ó kdepak ty Trampská porto jsi".

Trochu jiné je to v předkolech, kde se texty moc nevyžadují, a tak je možné si dovolit zahrát textově slabou, až velmi slabou píseň. Na prvním konkurzu Zahrady jsme kdysi končili písní s textem: " Má milá má buráků pár, já jí říkám dej mi jich pár, bejby, já rád je mám ..." Dobré je mít písně krátké, což porotci vždy ocení. Při pohovoru s kapelami nám kdysi porotce Wabi Daněk řekl, že za největší klad považuje, že to bylo příjemně krátké. Rozhodně i vizuální stránka hraje svou roli při umísťování vaší kapely do paměti porotců. Na soutěžích hraje náš zpěvák se šátkem na hlavě, přestože na řadových koncertech už od této záležitosti (v korelaci s přibývajícím věkem) upouštíme. A na co si dát ještě pozor? Nezvučit moc dlouho, mezi písničkami moc nekecat, na konci se pěkně uklonit a rychle pryč z pódia.

Rád bych se nyní zmínil o zvuku na soutěžních vystoupeních. Typické je to, že téměř vždy si všichni stěžují na špatné odposlechy. Zvukařům nic nevyčítám, neb asi nelze pořádně během pěti minut nazvučit k všeobecné spokojenosti všechny v devítičlenné kapele. Z toho jsme pro naši kapelu vyvodili jeden důležitý závěr: Na předkolech, kde nejsou zvukovky, raději nehrajeme písničky ve vícehlasech, neb z vlastní zkušenosti víme, že když se moc neslyšíme, tak zpíváme dost falešně a to se některému z porotců nemusí líbit. Mnohokrát jsem litoval kapel mající repertoár postaven na spirituálech a pokud kapela nebyla složená z excelentních muzikantů, při špatných odposleších většinou dopadali jako my.

A nakonec velmi důležité je mít štěstí, nehrát první a mít před sebou a po sobě někoho pokud možno hodně slabého, aby kontrast mezi Vámi, předchozími a následujícími byl co největší.

O přípravách na soutěžní klání

Napsal uživatel Malej Honza
Čtvrtek, 01 Březen 2001 01:00

Trpce vzpomínám na skupinu Tři čutory, která hrála po nás kdysi na pražském finále plzeňské Porty. Tehdy jsem usuzoval, že to budou nejspíš nějakí trampíci, kteří přijdou s něčím jako "Loučím se s Tebou děvčátko za šepotu parního vláčku". Místo toho přivalili bicí soupravu zapojili se do elektrických kytar a naše vystoupení ve srovnání s nimi vyznělo spíše jako odpolední čajíček pro přátele zeleného údolí.

Tak to jsem nastínil, jak se staví naše kapela k soutěžním vystoupením. A ještě jedna věc. Chce to mít písničky, o kterých jste naprosto přesvědčeni, že budou ten večer bezkonkurenčně nejlepší. To pro případ, že vás porota nevybere, tak abyste si mohli cestou domů po právu zanádat.

Takže hodně štěstí při oblbování porotců přeje